

mer med nogle konkrete forslag, nogle konkrete udspil, kan de kun hilses velkommen.

Vores påstand har været tidligere og er det fortsat, at disse konkrete udspil vinder hver eneste gang i styrke, når man har søgt at gøre et eller andet i baggården, et eller andet derhjemme. Det er det, der skaber dynamikken, og det er her forskellen ligger.

Om må jeg så sige til CD: Ja, det her forslag indebærer jo ikke, at verdenssamfundet annulleres, det er da klart. Men det er interessant, hvis vi kan styrke omstillingen og give et bidrag til en så stærk omstilling som vel muligt i Danmark, også inden for kosmetik og pleje.

Vi har i forvejen produkter, som er befriet for uønsket kemi, og dem kan vi få flere af. For øvrigt har forbrugerne da også et stærkere alternativ, hvis der er en hel klynge producenter her i landet, der ikke anvender uønsket kemi. Det styrker i virkeligheden det såkaldt frie valg.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det frie forbrugsvalg er for CD og for mig noget, der har en ret klar sammenhæng med, om der overhovedet er et demokrati. Det er én ting.

En anden ting er, at jeg mangler altså et helt klart svar på, om Enhedslisten på de områder, hvor Enhedslisten vil tage initiativer og forbyde import, så principielt er optaget af, hvis den kunne få flertal for det, at vi skulle slå bommen ned ved grænsen.

Det kan besvares sådan ret kort.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg kan garantere CD's ordfører for, at hvis vi havde styrke til det, så synes vi ikke, der var noget perspektiv i at importere produkter, som er hormonforstyrrende. Hvorfor skulle man dog gøre det?

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 174:

Forslag til folketingsbeslutning om lempeligere adgang til skiltning i det åbne land.

Af Ole M. Nielsen (KRF), Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF), Svend Aage Fauerholdt (DF) og Ebbe Kalnæs (CD) m.fl. (Fremsat 3/4 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Spørgsmålet om lempeligere adgang til skiltning i det åbne land har været rejst nogle gange, efter at bestemmelsen fik sin nuværende ordlyd i 1992, altså under VK-regeringen.

Dengang var der bred enighed om her i Folketinget, at man ikke ville have en skov af reklamer og andre skilte i det åbne land, men der blev af hensyn til virksomhederne i det åbne land indført en ganske snæver adgang for virksomhederne til at kunne skilte.

Virksomhederne må efter de gældende regler opsætte skilte på og ved virksomhedens bygninger, og de må opsætte et mindre oplysningsskilt ved indkørslen fra nærmeste vej.

På baggrund af betænkningen om udviklingen i landdistrikterne, der pegede på, at lempelige regler om skiltning kunne hjælpe med landdistrikternes udvikling, forsøgte jeg og mit ministerium at gennemføre en meget beskeden lempelse af reglerne.

Den stødte imidlertid på trafiksikkerhedsmæssige problemer, hvilket vi naturligvis respekterede. Ingen af os ønsker at skabe faresituationer på vores veje.

Selvfølgelig har jeg forståelse for, at virksomheder, der placerer sig ude på landet, har behov for at gøre opmærksom på deres eksistens. Det er jo kunderne, de lever af. Men det behøver efter min mening ikke at ske ved, at enhver virksomhed, gårdbutik, keramikværksted eller gal-